

Евангелието според МАТЕЙ

ст. 1-17: 1 Лек. 1:34; 2:1-15; 3:5,10-19; Лк. 3:23-38

1 Родословието¹ на Исус Христос,
Син на Давид², Син на Авраам³.

(1) Бит. 5:1; (2) гл. 22:42; 2 Царе 7:12; Ин. 7:42;
(3) Бит. 11:27; 17:5; Гал. 3:16

2 Авраам роди Исаак¹; Исаак роди
Яков²; Яков роди Юда и братята му³;

(1) Бит. 21:3; (2) Бит. 25:26; (3) Бит. 29:35; 35:22-26; Деян. 7:8

3 Юда роди Фарес и Зара от Тамар¹;
Фарес роди Есрон; Есрон роди Арам;

(1) Бит. 38:29,30; Рут 4:12

4 Арам роди Аминадав; Аминадав
роди Наасон; Наасон роди Салмон;

5 Салмон роди Вооз¹ от Рахав²; Вооз
роди Овид от Рут³; Овид роди Есей⁴;

(1) Рут 2:1; (2) Ис. Нав. 2:1; Як. 2:25; Евр. 11:31;
(3) Рут 4:13-17; (4) Ис. 11:1

6 а Есей роди цар Давид¹. Давид роди
Соломон от жената на Урия²;

(1) Рут 4:17-22; 1 Царе 16:12,13; 2 Царе 2:4; 5:3;
(2) 2 Царе 11:3; 12:24

7 Соломон роди Ровоам¹; Ровоам
роди Авия²; Авия роди Аса³;

(1) 3 Царе 11:43; (2) 3 Царе 14:31; (3) 3 Царе 15:8

8 Аса роди Йосафат¹; Йосафат роди
Йорам²; Йорам роди Озия³;

(1) 3 Царе 22:41; (2) 4 Царе 8:16; (3) 4 Царе 14:21

9 Озия роди Йотам¹; Йотам роди
Ахаз²; Ахаз роди Езекия³;

(1) 4 Царе 15:32; (2) 4 Царе 16:1; (3) 4 Царе 18:1

10 Езекия роди Манасия¹; Манасия
роди Амон²; Амон роди Йосия³;

(1) 4 Царе 20:21; (2) 4 Царе 21:18; (3) 4 Царе 21:24

11 а Йосия роди Ехония¹ и братята
му във времето на преселението във
Вавилон². (1) 4 Царе 24:6; (2) 4 Царе 24:14-16; 25:11

12 А след преселението във Вавилон

Ехония роди Салатиил; Салатиил роди
Зоровавел¹;

(1) Езд. 3:2

13 Зоровавел роди Авиуд; Авиуд роди
Елиаким; Елиаким роди Азор;

14 Азор роди Садок; Садок роди Ахим;
Ахим роди Елиуд;

15 Елиуд роди Елеазар; Елеазар роди
Матан; Матан роди Яков;

16 а Яков роди Йосиф¹, мъжа на Ма-
рия, от която се роди Исус, който се
нарича Христос*².

*гр.: Помазаник, Месия (евр.)
(1) Лк. 1:27; Ин. 1:45; (2) гл. 27:17,22

17 И така, всичките родове от Авраам
до Давид са четиринадесет; от Давид
до преселението във Вавилон – чети-
ринадесет рода; и от преселението във
Вавилон до Христос – четиринадесет
рода.

ст. 18-25: Лк. 2:1-7

18 А рождението на Исус Христос
беше така: след като майка Му Мария
беше сгодена за Йосиф, преди да се
бяха съединили, тя се намери бремен-
на от Светия Дух¹.

(1) Лк. 1:27,35

19 А мъжът ѝ Йосиф, понеже беше
праведен, а пък не искаше да я изло-
жи¹, намисли да я напусне тайно².

(1) Чис. 5:30; (2) Вжк. 24:1

20 Но когато мислеше това, ето, Гос-
поден ангел¹ му се яви насън² и каза:
Йосифе, сине Давидов, не се бой да
вземеш жена си Мария, защото заче-
натото в нея е от Светия Дух.

(1) Лк. 1:11; (2) гл. 2:13,19,22

21 Тя ще роди син, когото ще наре-

чеш Исус*¹, защото Той е, който ще спаси народа Си² от греховете му³.

*на евр.: Иешуа – Господ, е спасение

(1) Лк. 1:31; (2) Тит 2:14; (3) Пс. 130:8; Ин. 1:29; Деян. 4:12

22 А всичко това стана, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва:

23 „Ето, девицата ще зачене и ще роди син; и ще Го нарекат Емануил“¹, което се превежда: Бог с нас².

(1) Ис. 7:14; (2) Ис. 8:10

24 И така, Йосиф, като стана от сън, направи, както му заповяда Господният ангел, и взе жена си;

25 но не я позна, докато тя роди първородния си син¹; и Го нарече Исус².

(1) Гал. 4:4; (2) Лк. 2:21

2 А когато се роди Исус във Витлеем Юдейски¹ в дните на цар Ирод², ето, мъдrecи от изток пристигнаха в Ерусалим.

(1) Лк. 2:4-7; (2) Лк. 1:5

2 И казаха: Къде е родилият се Цар на юдеите¹? Защото видяхме звездата Му² на изток и дойдохме да Му се поклоним.

(1) гл. 27:11,29,37; Ин. 19:19; (2) Чис. 24:17

3 Като чу това, цар Ирод се смути, и цял Ерусалим с него.

4 Затова събра всички народни главни свещеници* и книжници и ги разпитваше къде трябваше да се роди Христос.

*действащият в момента първосвещеник, бившите първосвещеници и всички мъже от първосвещеническите семейства

5 А те му казаха: Във Витлеем¹ Юдейски, защото така е писано чрез пророка:

(1) Ин. 7:42

6 „И ти, Витлееме, земя юдова, никак не си най-малък между юдовите началства, защото от теб ще произлезе Вожд, който ще пасе Моя народ Израил“¹.

(1) 2 Царе 5:2; Пс. 78:71; Ис. 40:11; Мих. 5:2,4

7 Тогава Ирод повика тайно мъдrecите и внимателно научи от тях времето, когато се е явила звездата.

8 И като ги изпрати във Витлеем, каза: Идете, разпитайте внимателно за Детето; и като Го намерите, известете

ми, за да отида и аз да Му се поклоня.

9 А те, като изслушаха царя, си тръгнаха; и ето, звездата, която бяха видели на изток, вървеше пред тях, докато дойде и спря над мястото, където беше Детето.

10 А като видяха звездата, се зарадваха с много голяма радост¹.

(1) Йона 4:6

11 И като влязоха в къщата, видяха Детето с майка Му Мария¹, паднаха и Му се поклониха; и като отвориха съкровищата си, Му принесоха дарове – злато, тамян и смирна².

(1) Лк. 2:16; (2) Пс. 72:10,11; Ис. 60:6

12 А понеже бяха предупредени от Бога насън да не се връщат при Ирод, те си отидоха през друг път в своята страна.

13 А след като си отидоха, ето, Господен ангел се яви насън на Йосиф¹ и каза: Стани, вземи Детето и майка Му и бягай в Египет², и остане там, докато ти кажа, защото Ирод ще потърси Детето, за да Го погуби³.

(1) гл. 1:20;

(2) 3 Царе 11:40; Ер. 26:21; (3) Лк. 13:31; Откр. 12:4

14 И тъй, той стана, взе Детето и майка Му през нощта и отиде в Египет,

15 където остана до смъртта на Ирод, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: „От Египет повиках Сина Си“¹.

(1) Изх. 4:22,23; Ос. 11:1

16 Тогава Ирод, като видя, че беше подигран от мъдrecите, твърде много се разяри и прати да убият всичките момченца във Витлеем и във всичките му околности, на две години и по-малко, според времето, което внимателно беше изучил от мъдrecите.

17 Тогава се изпълни реченото от пророк Еремия, който казва:

18 „Глас се чу в Рама, плач и голямо ридание; Рахил оплакваше децата си и не искаше да се утеши, защото ги няма“¹.

(1) Ер. 31:15

19 А като умря Ирод, ето, Господен ангел се яви насън на Йосиф¹ в Египет и каза:

(1) ст. 13

20 Стани, вземи Детето и майка Му и иди в израилевата земя; защото измряха онези, които искаха живота на Детето¹.

(1) Изх. 4:19

21 И така, той стана, взе Детето и майка Му и дойде в израилевата земя.

22 Но като чу, че над Юдея царувал Архелай на мястото на баща си Ирод, се страхуваше да иде там; и предупреден от Бога насън¹, се оттегли в галилейските страни;

(1) ст. 13

23 и дойде и се засели в един град, наречен Назарет¹, за да се сбъдне казаното чрез пророците, че ще се нарече Назарянин².

(1) гл. 21:11; Мк. 1:9; Лк. 1:26; Йн. 1:45; Деян. 10:38;

(2) гл. 26:71; Мк. 1:24; Лк. 18:37; Йн. 18:5; Деян. 22:8

ст. 1-12; Мк. 1:1-8; Лк. 3:1-18; Йн. 1:19-28

3 В онези дни дойде Йоан Кръстител¹ и проповядваше в юдейската пустиня, като казваше:

(1) Йн. 1:6

2 Покайте се¹, понеже наближи небесното царство².

(1) Мк. 6:12; Деян. 2:38;

(2) гл. 4:17; 10:7; Дан. 2:44; Мк. 1:15; Лк. 10:9

3 Защото този беше, за когото се е говорило чрез пророк Исаия, който каза: „Глас на един, който вика в пустинята: Пригответе пътя на Господа! Правете прави Неговите пътеки!“¹⁴

(1) Ис. 40:3; 57:14

4 А този Йоан носеше облекло от камилска козина¹ и кожен пояс около кръста си²; а храната му беше акриди и див мед³.

(1) Лк. 7:25; (2) 4 Царе 1:8; (3) гл. 11:18

5 Тогава излизаше при него Ерусалим, цяла Юдея и цялата йорданска околност¹

(1) гл. 11:7

6 и се кръщаваха от него в реката Йордан¹, като изповядваха греховете си.

(1) Йн. 3:23

7 А като видя, че мнозина от фарисеите и садукееите идваха да се кръстят от него, им каза: Рожби на усойница!¹ Кой ви предупреди да бягате от идеция гняв²?

(1) гл. 12:34; 23:33; Ис. 59:5; (2) Римл. 1:18

8 Затова, принасяйте плодове, достойни за покаяние¹;

(1) Деян. 26:20

9 и не мислете да си казвате: Авраам е нашият баща¹. Защото ви казвам, че Бог може и от тези камъни да издигне деца на Авраам.

(1) Йн. 8:39; Римл. 2:28,29

10 А и брадвата лежи вече при корена на дърветата. И така, всяко дърво, което не дава добър плод, се отсича и се хвърля в огъня¹.

(1) гл. 7:19; Лк. 13:7; Йн. 15:2,6

11 Аз ви кръщавам с вода¹ за покаяние; а Онзи, който идва след мен, е по-силен от мен², и на Него не съм достоен да поднеса сандалите³. Той ще ви кръсти със Светия Дух⁴ и с огън.

(1) Йн. 1:33; (2) Йн. 1:15; (3) Деян. 13:24,25; (4) Деян. 1:5

12 Лопатата е в ръката Му и Той здраво ще очисти хармана Си, и ще събере житото Си в житницата, а плевата ще изгори в неугасим огън¹.

(1) гл. 13:30,49,50; Мк. 9:48

ст. 13-17; Мк. 1:9-11; Лк. 3:21,22; Йн. 1:29-34

13 Тогава Исус дойде от Галилея при Йоан на Йордан, за да се кръсти от него.

14 А Йоан Го възпираше¹, като Му казваше: Аз имам нужда да се кръстя от Теб. И Ти ли идеш при мен?

(1) Йн. 13:6,8

15 А Исус в отговор му каза: Остави Ме сега, защото така ни подобава да изпълним всяка правда¹. Тогава Йоан Го остави.

(1) гл. 5:17

16 И като се кръсти, Исус веднага излезе от водата; и ето, отвориха Му се небесата и видя Божия Дух¹, че слизаше като гълъб и се спускаше на Него²;

(1) гл. 4:1; (2) Ис. 11:2; 61:1; Деян. 10:38

17 и ето, глас от небесата¹, който казваше: Този е възлюбеният Ми Син², в когото благоволих³.

(1) Йн. 12:28; (2) гл. 14:33; Пс. 2:7; Йн. 3:35;

(3) гл. 12:18; 17:5; Ис. 42:1; Лк. 9:35; 2 Петр. 1:17

ст. 1-11; Мк. 1:12,13; Лк. 4:1-13

4 Тогава Исус беше отведен от Духа в пустинята¹, за да бъде изкушаван от дявола.

(1) Деян. 8:29,39

2 И след като пости четиридесет дни и четиридесет нощи¹, най-после огладня².

(1) Изх. 34:28; 3 Царе 19:8; (2) гл. 21:18

3 И така, изкусителят дойде и Му каза: Ако си Божи Син¹, заповядай тези камъни да станат хлябове.

(1) Бит. 3:1; (2) гл. 27:40

4 А Той в отговор каза: Писано е: „Не само с хляб ще живее човек, а с всяко слово, което излиза от Божиите уста!“

(1) Втж. 8:3; Йн. 4:34

5 Тогава дяволът Го заведе в светия град¹, постави Го на крилото на храма и Му каза:

(1) гл. 27:53; Неем. 11:1; Ис. 52:1; Откр. 11:2

6 Ако си Божи Син¹, хвърли се долу; защото е писано: „Ще заповяда на ангелите Си за теб, и на ръце ще те носят, да не би да удариш в камък крака си?“

(1) гл. 27:40; (2) Пс. 91:11,12; Пр. 3:23

7 Исус му каза: Писано е още: „Да не изпитваш Господа, своя Бог!“

(1) Втж. 6:16; Деян. 5:9; 1 Кор. 10:9

8 И дяволът пак Го заведе на една много висока планина, показа Му всичките царства на света и тяхната слава и Му каза:

9 Всичко това ще Ти дам, ако паднеш и ми се поклониш!

10 Тогава Исус му каза: Махни се, Сатана, защото е писано: „На Господа, своя Бог, да се покланяш, и само на Него да служиш!“

(1) Втж. 6:13; 10:20; 1 Царе 7:3

11 Тогава дяволът Го остави¹; и ето, ангели дойдоха и Му служеха².

(1) Як. 4:7; (2) Лк. 22:43; Йн. 1:51; Евр. 1:6
ст. 12-17; Мк. 1:14,15; Лк. 4:14,15

12 А когато чу, че Йоан бил предаден на властта¹, Исус се оттегли в Галилея².

13 И като напусна Назарет, дойде и се настани в Капернаум¹, край езерото, в завулоновите и нефталимовите области,

(1) гл. 9:1; 11:23; Мк. 1:21; Лк. 4:30,31

14 за да се сбъдне реченото чрез пророк Исая, който казва:

15 „Завулоновата земя и нефталимовата земя, към езерото, отвъд Йордан, езическа Галилея,

16 народът, който седеше в тъмнина, видя голяма светлина; и на онези,

които седяха в страната и сянката на смъртта, на тях изгря светлина!“

(1) Ис. 9:1,2; Лк. 1:79; Йн. 1:5

17 Оттогава Исус започна да проповядва, като казваше: Покайте се, защото наближи небесното царство¹.

(1) гл. 3:2

ст. 18-21; Мк. 1:16-20; Лк. 5:1-11

18 И като ходеше край Галилейското езеро, видя двама братя – Симон, наречен Петър¹, и брат му Андрей² – че хвърляха мрежа в езерото, понеже бяха рибари.

(1) гл. 16:18; Мк. 3:16; (2) гл. 10:2; Йн. 1:40-42

19 И им каза: Елате след Мен¹, и аз ще ви направя ловци на хора.

(1) гл. 8:22; 9:9; Йн. 1:43

20 И те веднага оставиха мрежите и Го последваха¹.

(1) гл. 19:27

21 И като отмина оттам, видя други двама братя – Яков Зеведеев и брат му Йоан¹ – че кърпеха мрежите си в лодката с баща си Зеведей; и ги повика.

(1) гл. 10:2; Деян. 12:2

22 И те начаса оставиха лодката и баща си и Го последваха¹.

(1) ст. 20

ст. 23-25; Мк. 1:32-39; Лк. 4:40-44

23 Тогава Исус ходеше по цяла Галилея и поучаваше в синагогите им, и проповядваше благовестието на царството, като изцеляваше всякаква болест и всякаква немощ сред народа¹.

(1) гл. 9:35; Мк. 1:21; Лк. 4:15; Деян. 10:38

24 И се разнесе слух за Него по цяла Сирия; и довеждаха при Него всички болни, страдащи от разни болести и мъки, обладани от демони, епилептици и парализирани; и ги изцели¹.

(1) гл. 8:16; 12:15; 14:14,35,36; 15:30; 19:2; Мк. 6:55,56

25 И Го следваха големи множества от Галилея и Декапол, от Ерусалим и Юдея и от другата страна на Йордан¹.

(1) Мк. 3:7,8; Лк. 5:15

ст. 1-12; Лк. 6:20-23

5 А като видя множествата, Исус се изкачи на планината¹; и когато седна, учениците Му дойдоха при Него.

(1) гл. 15:29; Йн. 6:3

2 И като отвори устата Си, ги поучаваше, като казваше: